

ابسورد در تئاتر

نوربر ابودرهم

هومن حسین زاده

www.ketab.ir

مؤسسه انتشارات نگاه

تأسیس: ۱۳۵۲

سرشناسه	نوربرت ابودرهم Norbert A. Aboodharham
عنوان و نام پدیدآور	ابسورد در تیاتر / نوربرت ابودرهم؛ [ترجمه‌ی] هومن حسین‌زاده.
مشخصات نشر	تهران: انتشارات نگاه، ۱۳۹۹
مشخصات ظاهری	۱۶۸ص
شابک	۹۷۸-۶۲۲-۲۶۷-۱۳۹-۶
وضعیت فهرست نویسی	فیفا
یادداشت	عنوان اصلی: L'absurde au théâtre.
موضوع	پوچ‌انگاری (فلسفه) در ادبیات
موضوع	Absurd (Philosophy) literature in
موضوع	نمایش پوچی
موضوع	absurd the of Theater
شناسه افزوده	حسین‌زاده، هومن، ۱۳۵۷، - مترجم
رده بندی کنگره	۱۸۶۱PN
رده بندی دیویی	۲۰۴/۸۰۹
شماره کتابشناسی ملی	۷۵۶۴۳۱۳

ابسورد در تئاتر

نوربر ابودرهم

هومن حسین زاده

ویرایش: یاسمن رنج‌کش
نمونه‌خوان: رضا باقرزاده‌مقدم
صفحه‌آرا: اکرم زنبویی

چاپ اول: اردیبهشت ۱۴۰۱ - شمارگان: ۳۰۰ نسخه
چاپ: گیلان
شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۲۶۷-۱۲۴
قیمت: ۵۵,۰۰۰ تومان

مؤسسه انتشارات نگاه

حق چاپ محفوظ است.

دفتر مرکزی: خیابان انقلاب، خیابان شهدای ژاندارمری،
بین خیابان فخر رازی و خیابان دانشگاه، پلاک ۶۳، طبقه ۵
تلفن: ۱۲ - ۶۶۹۷۵۷۱۱، تلفکس: ۶۶۹۷۵۷۰۷
فروشگاه: خیابان کریمخان، بین ایرانشهر و ماهشهر، پلاک ۱۴۰
تماس: ۸۸۴۹۰۱۳۸-۸۸۴۹۰۱۹۵

negahpub1@gmail.com

www.negahpub.com negahpub newsnegahpub

فهرست

۷	پیشگفتار.....
۱۱	منشأ ابسورد و تئاتر.....
۳۱	تئاتر نو؟.....
۴۱	ابسورد، کمدی یا تراژدی.....
۵۹	دلچسپ.....
۶۹	افراد و اشیاء ابسورد.....
۸۱	بازی بازیگر و ابسورد.....
۹۳	سه پرتله از نویسندگان ابسورد.....
۱۱۹	تمرین ها.....
۱۴۷	نمایشنامه نویسی و نمایش نویسی.....
۱۶۱	نتیجه گیری (های) بدون قطعیت.....
۱۶۵	نمایه.....

پیشگفتار

این روزها به نمایش درآوردن واقعیت به شکلی است که تئاتر به زحمت می‌تواند اعتبار خود را به مثابه هنر «تقلیدکردن» از واقعیت (همچون تلقین ارسطویی) حفظ کند. «قصه» هم واقعیت و هم بدل و نقاب آن را در خود فرو می‌کشد. قصه، هرچند افسورد، بازیگر نوین یک کمدی انسانی است. واقعیت فزاینده است و قصه (مضحکه‌ای از واقعیت) پیوسته در حال بازسازی آن است.

وقتی اولین برج «دوقلو» منهتن بر خودش فرو می‌ریخت، تصویر برخورد کاملاً عمود هواپیما با آن، بیشتر یک فیلمنامه بنجل‌هالیوودی را به ذهن متبادر می‌کرد تا واقعیت. با تماشای پخش مستقیم تصاویر آن، واقعیت نمایش بیش از نمایش واقعیت به نظر می‌آمد؛ چراکه بر تصاویری سینمایی مبتنی بود. اما هنگامی که دومین برج فرو ریخت، این نمایش بود که نقش بر آب می‌شد؛ دیگر سینمایی در کار نبود و واقعیت نقش آن را بر عهده گرفته بود. بدون آنتراکت، کات! کلاکت پایان!